

Í Porkeri fáa tey gamlan post

Hetta er ein fyrispurn-ingur til postmeistarán, um tað ikki ber til at fáa postflutningin til Porkeris í eina fastari legu, soleiðis at vit fáa postin fyrr.

Tað er mánadagur, men Dimmalætting frá leygardegnum er ikki komin enn. Hon kemur kanska seinrartin, men tað er hent seg, at vit ikki hava fingið hana fyrr enn týsdag. Dimmalætting týsdag kemur hósdag, meðan hós-dagsblaðið kemur friggja-dag. Hetta ger, at skal man hyggja eftir onkrum sum fer fram í vikuskiftinum, má man ringja til fólk í øðrum bygdom fyrri at spyrja.

(Tað skal viðmerkjast, at Sosialurin kemur teir dagar, tá hann skal).

Sum er fer posturin av Tvøroyri til Vágs og so norður aftur til Porkeris. Hevði tað ikki borið til at lagt postin av í Porkeri, tá bilurin er á veg suðureftir?

Tað harnar okkum, at posturin kemur so seint.

Porkenningur

Tórøya Bjór

Tórshavn tlf. 13434
Leirvík tlf. 43038
Klaksvík tlf. 55454
Tvøroyri tlf. 71025

SÍÐAN 1888

Gevið einasta flakavirkinum arbeiðsumstøður

sjónarmið

Ídag

Martin Kúrberg, fyrrverandi formaður Havnar Arbeidsmannafelags, nevndarlímur í Baccalao

Nú hevur so nógv verið frammi um havnaviðurskiftini í Havn, at eg fari eisini at siga nøkur orð um gongdina og støðuna, tí nógv havi eg havt við havnina at gera.

Um havnaseguna er at siga, at fyrst fingi vit eystara brimgarð. Síðan atløgubryggjuna. Av bygningum varð havnarskrivstovan fyrst bygd. Síðan komu havnapakkahúsin og heiman fyri pakkhúsin kolskúrarnir. Síðan komu kontórbygningarnir og goymslubygningarnir omanfyri og vit fingi tveir timburhandlar.

Men nú er alt hetta burtur. Frároknað einum kolaskúri, sum endaði sum ein útleigubygningur. Nú hava vit fingið eina stykkjagóðshavn eystanfyri. Alt er rivið niður og ruddað burtur og nýtt pakkhús bygt, soleiðis at umstøðurnar til góðs eru góðar.

Men so koma vit til vestara keið — sjálva fiskaríhavnina. Vestara keið er altíð verið brúkt til fisk — líka frá tíðini, tá Skibsteds-handil og Restorff vóru har til Evensen. Har varð nógvur fiskur turkaður og Evensen hevði stórt fiskahús har sum Fiskasentralurin stendur.

Mitt í hálvtrýssunum varð nýtt fiskahús, Baccalao, bygt sunnan fyri Fiskasentralin. Stutt aftaná varð saltsøla bygd longur suðuri.

Tá nøkur ár vóru gingin, søkti Baccalao um at byggja ein bygning til flakavirki millum tann fyrsta bygningin og Saltsøluna.

Men Baccalao fekk ikki umsóknina játtaða. Tá mundi hesin bygningurin, sum í fjør gav 23 milliónir krónur í arbeis-løn, enda inni á Skálafjørðinum.

Arbeidsmannafelagið legði trýst á

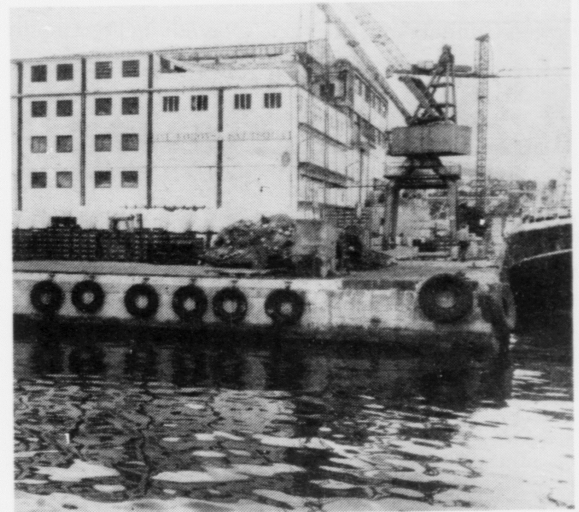
Men tá legði Havnar Arbeidsmannafelag imillum. Eg var sjálvur formaður. Havnar Arbeidsmannafelag legði trýst á býráðið og sló nevan í borðið. Endin varð, at býráðið gav loyvi til byggingina.

Tá Saltsølan, sum nógv hevur verið skrivað um í seinastuni, skuldi byggjast, var upp á sama máta. Teir í stjórnini fyri Saltsøluna komu til mín sum formann í arbeidsmannafelagnum. Teir fortaldu, at ætlanin var at byggja eina saltsølu, men teir fingi ikki játtandi svar frá býráðnum. Felagið, sum skuldi byggja saltsølu, kundi ikki fáa meiri enn helvtina av økinum, har núverandi saltsølubygningur stendur. Teir søgdu, at fingi teir ikki alt hetta plássið, sum Saltsølan í dag stendur á, fóru teir antin til Vestmanna ella á Skálafjørðin við saltsøluni, sum nú verður brúkt til kontórir. Økið varð teimum noktað, tí ætlanin var at ein heilsøla skuldi hava økið.

Tiltakið kom at skaffa nógv arbeis til fólk, varð okkum billað inn, og Havnar Arbeidsmannafelag í hendið á býráðnum. Tá tunnukirkið var á Saltsøluni, var nakað av arbeis, men annars hevur hon ikki givið nógv arbeispláss.

Stórt arbeisloysi

Arbeisloysið var stórt í Havnini

Saltsolan á vestara havnaokið. Meðan teir gera góðshavn í Klaksvík og á Tvøroyri, so flakavirkin fáa arbeisumstøður, flyta skrivstovu inn á fiskaríhavnina í Havn, visir Martin Kúrberg á í sjónarmiðnum.

fyrst í hálvtrýssunum. Aðrenn Baccalao varð bygt, fór hvør saltfiskatrolari út á bygd. Vit høvdu einki pláss ella virki. Eg minnst einaferð í sjálvari jólavíkuni, at 52 mans, sum royndu at sleppa upp í at lossa Tjaldrið, noyddust heimaftur. Tað var ikki stuttligt at vera formaður í arbeidsmannafelagnum tá.

Hjá kommununi var tað soleiðis, at tá tað kom út móti jólamánaðinum, átti hon ongar pengar eftir, og skeiðaði fólk út. Men eg plagdi at biðja kommununa sleppa monnum til arbeis nákrar dagar undan jólam fyri at teir og familjurnar kundu fáa nakað at eta á jolum, tí fólk áttu ikki nakað. Kommunan plagdi so at seta arbeis í gongd og upp í hundrad mans kundi biðja um arbeis.

Men henda støðan batnaði nógv, tá Baccalao var komið. Um summarið varð so nógvur fiskur koyrdur inn sum tað yvirhøvar kundir sleppa fyri at hava hann til vetrararbeis. Eg haldi, at tað var næsta árið Baccalao var í gongd, at vit fingi tilboð um at senda allar teir mans út sum vóru treingjandi, tí so skuldi tann stóri fiskurin sendast til vaskingar. Tað varð vaskað upp á akkord, so teir fingi eina ordiliga dagløn. Hetta árið søkti bert ein maður um arbeis hjá kommununi undan jolum.

Ringar umstøður

Sum nevnt varð saltsøla bygd, og seinri varð bygt uppi, men í dag

verður hon brúkt sum «leigukaserna» — úti í «fiskaríhavni»!!!

Vit hava eitt einasta flakavirki í Havn, men tað hevur ikki góð viðurskifti at arbeis undir. Munur er á. Í Klaksvík skulu teir gera góðshavn norðan fyri, á Tvøroyri skulu teir gera góðshavn á Drelnesi og í Miðvági skulu teir somuleiðis gera góðshavn fyri at flakavirkin skulu fáa pláss og frið. Men her er øvugt.

Tí mugu øll kontórin burtur av vestara keiði. Sum er, er litið og einki pláss til útgerð og til bilarnar hjá arbeisfólkunum. Fólk, sum kemur til arbeis á Baccalao aftan á dagurð, sleppur ikki av við bilarnar.

Havnar kommuna átti at verið góð við Baccalao, og givið virkinum betri arbeisumstøður, tí hon eigur eisini part í tí. Hon setti heilar 5000 kr. í virkið í síni tíð!!!

Annars kann eg upplýsa, at Baccalao hevur søkt um øki til nýtt virki á Viðarnesi. Í ár verða stórar investeringar gjørdar á virkinum, so komandi ár fara kanska uppaftur fleiri fólk at arbeis har. Gjert verður klárt fyri 300 fólkum.

Vónandi tekur býráðið undir við tilráðingini hjá meirilutanum í havnanevndini, so kantórin flyta út. Tað er nógv fyri at lesa bløðini — at ein klaksvíkingur, sum er valdur fyri Fólkaflokkinn í býráðið, skal koma og fortelja okkum, gomlu havnarmonnum, sum eru farnir um tey sjeiti, hvussu forholdini hava verið her í Tórshavn havni.

c.l.

Møsn í Tingakrossi

Góði gamli Tingakrossur, ið tykist at vera hertikin av andaligum møsnum, hevur aftur nú nakað, ið ein Kefas hevur málað upp.

Hesin «skriftklóki» er í ferð við at seta sjálvan bispin skák og mát, tí tað

skal vera hepnast honum at finna í halgubók, at tað er brotsgerð at lata ein, ið fer til gravar, sleppa í kirkjuna fyrst.

Men tað man neyvan vera mikið at finna, sjálvt hjá Kefasi, t. n. kristnar kirkjur í halgubók, av

góðum grundum.

Ein góður vitugur maður hevur einaferð sagt, at tað sum bagir hesum modernaðu himmalstormarum er **senugreði**. Teir vilja vera sæddir av monnum. Teir vilja á senuna og so er

Várharna hentur at hava at rópa við — hann er tolin maður.

Tá eg einaferð leggi eyguni saman, ætli eg mær í kirkjuna, um tey, ið eftir eru, vilja gera mær tann beina, og mín vón er, at tað kemur at vignast væl hinumegin. Men skal maður sum Kefas í Tingakrossi koma at vera næstkommandandi hjá

Sankta Pæturi sleppa mong ikki inn. Tað er púra víst — hvat so verður av okkum. Men vónandi tekur Várharna sær um reiggj og gevur teimum munurkurv, tí leika teir so í haruppi sum teir gera her, so verður ikki verandi í teirra nánd. Men sum sagt, vónandi fáa teir aðra bók at lesa í tá.